

Wyrok z dnia 9 kwietnia 1998 r.

I PKN 45/98

Nie narusza art. 109 § 2 KP wysłuchanie pracownika przez inną wyznaczoną do tego osobę niż uprawniona do wymierzenia kary porządkowej.

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędzia SN: Józef Iwulski, Sędzia SA: Alina Krusz-Stankiewicz

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 1998 r. sprawy z powództwa Zbigniewa N. przeciwko Kopalni Węgla Brunatnego „B.” z/s w R. o uchylenie kary nagany, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 10 października 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Powód Henryk N. w sprawie przeciwko Kopalni Węgla Brunatnego „B.” w R. o uchylenie kary nagany wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 10 października 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem oddalono apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji, oddalającego powództwo. W kasacji zarzucono naruszenie art. 109 w związku z art. 3¹ KP oraz regulaminu pracy pozwanej przez przyjęcie, że jest dopuszczalne nałożenie kary przez inną osobę niż ta, która wysłuchiwała pracownika. Pozwana wniosła o oddalenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Według art. 109 § 2 KP kara może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika, zaś art. 3¹ KP stanowi, że za pracodawcę będącego jednostką

organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką, albo inna wyznaczona do tego osoba. Jest sprawą organizacji pracy przez pracodawcę, kogo wyznaczy do nakładania kar porządkowych. Kodeks pracy nie stwarza w tym zakresie żadnych ograniczeń. Nie ma także zakazu przekazywania posiadanych uprawnień do nakładania kar niższymi szczeblami w strukturze organizacyjnej zakładu pracy, przy czym przekazanie to może być także częściowe (np. tylko do nakładania niektórych kar lub stosowania ich wobec niektórych podległych pracowników). Trafnie przyjęły Sady obu instancji, iż art. 109 KP nie zawiera wymagania, aby ta sama osoba wysłuchała pracownika, a następnie decydowała o nałożeniu kary. Konieczne jest jedynie, aby wysłuchanie pracownika poprzedzało nałożenie kary. Osoba uprawniona do nakładania kar porządkowych może natomiast upoważnić inną osobę do wysłuchania pracownika przed podjęciem decyzji o nałożeniu kary. Nie stanowi to naruszenia art. 109 § 2 KP a co najwyżej można takie zachowanie poddawać ocenie z punktu widzenia racjonalnej organizacji pracy.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====